

kategori, som ligger på samme løntrin og har samme anciennitet, og hvor deres lønninger i betragtning af landets økonomiske situation generelt ikke er i overensstemmelse med vigtigheden af de hverv, som de udøver, ikke er foreneligt med dette princip, navnlig når der henses til den praksis, der følges af personer i højere retslige embeder med hensyn til udbetaling af skønsmæssige gratialer?

- 3/B Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, skal det nævnte princip om domstolenes uafhængighed da fortolkes således, at retten til en retfærdig rettergang ikke kan sikres under sådanne omstændigheder?
- 4/A. Skal artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en afgørelse i henhold til national retspraksis, i medfør af hvilken den øverste dømmende myndighed, inden for rammerne af en procedure, der skal sikre ensartetheden i medlemsstatens retspraksis, uden at påvirke retsvirkningerne af den omhandlede kendelse, kvalificerer en kendelse, der er afsagt af en lavere retsinstans, og hvorved den præjudicielle procedure er blevet indledt, som ulovlig?
- 4/B. Såfremt spørgsmål 4/A besvares bekræftende, skal artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) da fortolkes således, at den forelæggende ret skal se bort fra modsatrettede afgørelser fra den højere retsinstans, og fra principielle standpunkter, der er indtaget af hensyn til rettens enhed?
- 4/C. Såfremt spørgsmål 4/A besvares benægtende, kan behandlingen af den straffesag, der er blevet udsat, da i et sådant tilfælde fortsættes, mens den præjudicielle procedure er i gang?
5. Skal princippet om domstolenes uafhængighed, som er fastsat i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder og i Den Europæiske Unions Domstols praksis fortolkes således, at princippet, i lyset af artikel 267 TEUF, bliver tilsidesat, når der indledes en disciplinærsag mod en dommer med den begrundelse, at vedkommende har indledt en præjudiciel procedure?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20.10.2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (EUT 2010, L 280, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22.5.2012 om ret til information under straffesager (EUT 2012, L 142, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság
(Ungarn) den 13. august 2019 — Vikingo Fővállalkozó Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal
Fellebbviteli Igazgatósága**

(Sag C-610/19)

(2020/C 95/06)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vikingo Fővállalkozó Kft.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en national retlig fortolkning og praksis, hvorefter det, når de materielle betingelser for at fradrage afgiften er opfyldt, ikke er tilstrækkeligt blot at være i besiddelse af en faktura, hvis indhold er i overensstemmelse med artikel 226 i Rådets direktiv 2006/112/EF (¹) af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, men den afgiftspligtige person derimod for at udøve retten til at fradrage afgiften på grundlag af den pågældende faktura derudover skal være i besiddelse af yderligere dokumentation, som ikke blot skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv

2006/112, men ligeledes skal være i overensstemmelse med nationalretlige principper om regnskabsføring og specifikke bestemmelser om dokumentation, hvorefter det kræves, at hver enkelt aktør i transaktionskæden samstemmende husker og gengiver alle detaljer ved den økonomiske transaktion, som fremgår af denne dokumentation, i overensstemmelse med artikel 168, litra a), og artikel 178, litra a), i førnævnte direktiv, sammenholdt med artikel 220, litra a), og artikel 226 i samme direktiv, og med effektivitetsprincippet?

- 2) Er en national retlig fortolkning og praksis, hvorefter det i forbindelse med en transaktionskæde, uanset de øvrige omstændigheder, blot fordi transaktionen har denne karakter, kræves, at hver enkelt aktør i transaktionskæden kontrollerer de elementer af den økonomiske transaktion, som de pågældende har gennemført, og drager konsekvenser af denne kontrol for så vidt angår en afgiftspligtig person, der befinder sig i den anden ende af kæden, og den afgiftspligtige person nægtes retten [til at fradrage moms], idet det gøres gældende, at denne kædes sammensætning, som imidlertid ikke er forbudt i henhold til national ret, ikke var [rimeligt] begrundet ud fra et økonomisk synspunkt, i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2006/112 om retten [til fradrag for moms] og princippet om afgiftsneutralitet og effektivitetsprincippet? Er det i denne forbindelse — i forbindelse med en transaktionskæde ved en undersøgelse af de objektive forhold, der kan begrunde en nægtelse af retten [til at fradrage moms] ved fastlæggelsen og vurderingen af relevansen og beviskraften af de beviser, som nægtelsen af retten til at fradrage moms støttes på — udelukkende muligt at anvende bestemmelserne i direktiv 2006/112 og i national ret om fradrag for afgiften som materielle bestemmelser, der præciserer de relevante faktiske omstændigheder med hensyn til fastlæggelsen af den faktuelle ramme, eller skal den omhandlede medlemsstats regnskabsregler ligeledes anvendes, idet de udgør særlige regler?
- 3) Er en national retlig fortolkning og praksis, hvorefter en afgiftspligtig person, som anvender varerne i forbindelse med sine afgiftspligtige transaktioner i den medlemsstat, hvor den pågældende gennemfører dem, og som er i besiddelse af en faktura i overensstemmelse med direktiv 2006/112, nægtes retten [til at fradrage moms], idet det gøres gældende, at den pågældende ikke har kendskab til samtlige elementer [af den transaktion], der er blevet gennemført af aktørerne i kæden, eller der påberåbes forhold, der er knyttet til de aktører i kæden, der befinder sig på et tidligere stadium end udstederen af fakturaen, og som den afgiftspligtige person ikke kunne udøve indflydelse på, hvilket ikke kan tilskrives den pågældende, og retten [til at fradrage moms] betinges af, at den afgiftspligtige person i forbindelse med de foranstaltninger, som det med rimelighed påhviler den pågældende at træffe, overholder en generel kontrolforpligtelse, som ikke blot skal opfyldes inden indgåelsen af aftalen, men også under aftalens gennemførelse og selv efter dens gennemførelse, i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2006/112 om [fradrag for moms] og princippet om afgiftsneutralitet og effektivitetsprincippet? Er den afgiftspligtige person i denne forbindelse forpligtet til at undlade at udøve retten [til at fradrage moms], når den pågældende i forbindelse med et hvilket som helst element af den økonomiske transaktion, der fremgår af fakturaen, på et tidspunkt efter indgåelsen af aftalen, under aftalens gennemførelse eller efter dens gennemførelse, bemærker en uregelmæssighed eller får kendskab til et forhold, der medfører, at retten [til at fradrage moms] nægtes i henhold til afgiftsmyndighedens praksis?
- 4) Er afgiftsmyndigheden henset til bestemmelserne i direktiv 2006/112 om [fradrag for moms] og effektivitetsprincippet forpligtet til at præcisere, hvori afgiftssviget består? Er afgiftsmyndighedens fremgangsmåde, hvorefter fejl og uregelmæssigheder, som ikke har en rimelig årsagsforbindelse til retten [til at fradrage moms], som er begået af aktørerne i kæden, anses for beviser for afgiftssvig, i hvilken forbindelse det gøres gældende, at den afgiftspligtige person havde kendskab eller burde have kendskab til afgiftssviget, idet disse fejl og uregelmæssigheder medfører, at indholdet af fakturaen bliver usandsynligt, passende? Såfremt der er tale om afgiftssvig, begrundes denne omstændighed da, at det kræves, at den afgiftspligtige person gennemfører kontrollen med førnævnte rækkevidde, grundighed og omfang, eller overskrider denne pligt, hvad der kræves i henhold til effektivitetsprincippet?
- 5) Er en sanktion, som indebærer, at retten [til at fradrage moms] nægtes, og som består i en pligt til at betale en afgiftsbøde svarende til 200 % af afgiftsforskellen, når den statskasse, der er direkte forbundet med den afgiftspligtige persons ret [til at fradrage moms], ikke er blevet påført et indkomsttab, forholdsmæssig? Kan det fastslås, at nogle af de i § 170, stk. 1, tredje punktum, i az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (lov XCII af 2003 om almindelige skatte- og afgiftsprocedurer, herefter »lov om almindelige skatte- og afgiftsprocedurer«) omhandlede omstændigheder foreligger, når den afgiftspligtige person har forelagt afgiftsmyndigheden alle de dokumenter, som den pågældende var i besiddelse af, og i forbindelse med sin afgiftsangivelse har vedlagt de udstedte fakturaer?
- 6) Hvis det på baggrund af svarene på de forelagte præjudicielle spørgsmål kan fastslås, at den fortolkning af den nationale retlige bestemmelse, som blev anlagt efter den sag, der gav anledning til kendelse af 10. november 2016, Signum Alfa Sped (C-446/15, EU:C:2016:869 [ikke trykt i Sml.]), og den praksis, der blev vedtaget på dette grundlag, ikke er forenelige med bestemmelserne i direktiv 2006/112 om retten [til fradrag for moms], og i betragtning af at retten i første instans ikke kan forelægge Den Europæiske Unions Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse i alle sager, kan det på grundlag af artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder da fastslås, at afgiftspligtige personers ret til at anlægge en retssag om skadeserstatning sikrer dem den adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, som er sikret ved ovennævnte artikel? Kan der i denne forbindelse anlægges en fortolkning, hvorefter den afgørelse, der blev

truffet i sagen Signum Alfa Sped, indebærer, at spørgsmålet er blevet reguleret af EU-retten og er blevet afklaret af Den Europæiske Unions Domstols praksis, og at det dermed var indlysende, eller betyder dette, eftersom der blev indledt en ny procedure, at spørgsmålet ikke var blevet endeligt afklaret, og at det dermed fortsat var nødvendigt at anmode Domstolen om at træffe præjudiciel afgørelse?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 13. august 2019 — Crewprint Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sag C-611/19)

(2020/C 95/07)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Crewprint Kft.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en national fortolkning og praksis, hvorefter afgiftsmyndigheden nægter retten [til at fradrage moms] i forbindelse med en økonomisk transaktion mellem parterne på det grundlag, at denne myndighed anser retsforholdet mellem disse parter (en arbejdskontrakt) for at være svigagtigt, fordi det medfører en fradragsret, og derfor kvalificerer det i overensstemmelse med § 1, stk. 7, i [lov om almindelige skatte- og afgiftsprocedurer] som en aktivitet (formidlingsvirksomhed), der ikke medfører en fradragsret, idet førnævnte myndighed er af den opfattelse, at parternes adfærd har til formål at begå skatteunddragelse, eftersom den aktivitet, som modtageren af fakturaen udøver, ikke nødvendigvis skal antage [denne form for erhvervsvirksomhed], idet den pågældende ligeledes kunne have udøvet den i egenskab af formidler, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser [om momsfradrag] i direktiv 2006/112 (¹) og med princippet om afgiftsneutralitet? Har afgiftspligtige personer i denne forbindelse, som et krav for at anvende [momsfradraget], en afgiftsmæssig forpligtelse til at vælge den form for økonomisk aktivitet, som medfører den største afgiftsbyrde, eller udgør den omstændighed, at de under udøvelsen af den aftalefrihed, som de er tillagt, og med formål, der ikke er knyttet til skattelovgivning, vælger en kontraktform for den økonomiske aktivitet, der finder sted mellem dem, som også har en virkning, som de ikke forfølger, som består i retten til at fradrage moms, et misbrug?
- 2) Er en national fortolkning og praksis, hvorefter afgiftsmyndigheden, når den afgiftspligtige person, der ønsker at udøve retten [til at fradrage moms], opfylder alle de materielle og formelle betingelser [for dette fradrag] og har truffet de påkrævede foranstaltninger inden indgåelsen af kontrakten, nægter retten til at fradrage moms på det grundlag, at denne myndighed er af den opfattelse, at oprettelsen af en kæde er unødvendig ud fra et økonomisk synspunkt og dermed udgør et misbrug, fordi underleverandøren, selv om denne er i stand til at forestå leveringen af ydelser, lader andre underleverandører forestå leveringen af grunde, der ikke er knyttet til afgiften, og fordi den afgiftspligtige person, som ønsker at udøve retten [til at fradrage moms], ved accepten af ordren vidste, at dennes underleverandør, på grund af manglende personelle og materielle ressourcer, ville levere ydelser under anvendelse af sine egne underleverandører, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser [om momsfradrag] i direktiv 2006/112 og med princippet om afgiftsneutralitet? Er det af betydning for besvarelsen, at den afgiftspligtige person eller dennes underleverandør har medtaget en underleverandør i kæden, som den pågældende har en direkte forbindelse til, eller som den pågældende er knyttet til på et personligt eller organisatorisk plan (personligt kendskab, slægtskab eller samme indehaver)?